

Zdravko KORDIĆ

SVEMIR PJESME, PJESMA SVEMIRA

Penje se u uzvisine, u visine
Vise o niti, ne mogu ništa sniti
Pjesma k'o bršljan se niti
Obješena o niti
Šuti i kiti

Šutnjom iskazuje plodotvorne riječi
Tek pomalo ječi
A ponajviše kleči,
Pomalo kmeči
Izaziva uzdah. Uzduh uznemiruje

Pjesma kovana od slogova I riječi,
Tik tu pjesma ječi
Kao usud života,
Kao teška divota

Anđeo oblijeće svemir
U svijet se uselio nemir
Bog je namjenio tragačima
Novi sve/mir

Duša zapela u tijelu; tek duh domahuje
Crnim svemirskim rupama – svojim dolaskom
Ih rasprskava u zvijezdostaj;
U zvjezdograd
Čovjek pognute glave; bez gitare
Bezglasno ječi
Aleluja, aleluja
Bit će tako u sve vijeke vjekova

Pitanje je hoćemo li dosegnuti
Maslinu ili vječnost
Hoćemo li ikada više sniti
I nositi svoje niti.....

Mostar, 28. studenoga A.D. 2024.